

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **UPS SCS (Czech Republic) s.r.o.**, IČO 250 82 078
sídlem Stochovská 1057/80, 161 00 Praha 6
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Mrázkem
sídlem Pod Klaudiánkou 271/4a, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2015 č. j. 1707/2015-900000-304.1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Předmět přezkumu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2015 č. j. 1707/2015-900000-304.1 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí – platební výměr Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „*celní úřad*“) ze dne 25. 8. 2014 č. 14CZ510000WJ7GE530 č. j. 119427-2/2014-510000-11

(dále jen „platební výměr“). Platebním výměrem bylo žalobkyni vyměřeno dovozní clo ve výši 0 Kč a daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve výši 754 663 Kč.

2. Žalobkyně v podané žalobě *zprv* uvádí, že žalovaný, resp. celní úřad pochybil, když na danou věc aplikoval ustanovení čl. 203 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), protože správně měl podle žalobkyně aplikovat ustanovení čl. 202 celního kodexu. Čl. 202 celního kodexu přitom žalovaný aplikoval i v jiných obdobných případech. Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb, daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), je žalovaný povinen dbát o to, aby při rozhodování skutkově podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žalobkyně uvádí, že v obdobném případě, konkrétně v rozhodnutí č. j. 27591-2/2014-510000-11 a v rozhodnutí č. j. 64855-2/2014-510000-11) žalovaný postupoval podle čl. 202 celního kodexu a daň vyměřil jinému subjektu (příjemci zboží, nikoli jeho nepřímému zástupci).
3. *Zadruhé* má žalobkyně za to, že daň byla vyměřena jinému subjektu, než být vyměřena měla. Podle žalobkyně nelze dovodit aplikovatelnost celního kodexu na vyměření DPH a žalovaný byl povinen respektovat úpravu obsaženou v zákoně č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“). Osobou uskutečňující plnění je vždy příjemce zboží a nikoli jeho zástupce. Nositelem DPH je tedy příjemce zboží. Vzhledem k tomu, že žalobkyně je pouze nepřímým zástupcem příjemce zboží, měla být DPH doměřena příjemci zboží a nikoli žalobkyni.
4. Žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a požaduje přiznání náhrady nákladů řízení.
5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobní body jsou identické s odvolacími námitkami, a proto odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se jimi dostatečně zabýval. Má za to, že v prvostupňovém rozhodnutí (platebním výměru) je zjištěný skutkový stav popsán dostatečným způsobem a je v něm uveden právní rámec vzniku celního dluhu včetně toho, proč je žalobkyně považována v tomto případě za dlužníka cla a DPH. Dále žalovaný zdůrazňuje, že v den doručení podání žalobkyně (11. 8. 2014) týkající se změny údajů v rozhodnutí v celním řízení ev. č. 14CZ5100001ELH4XZ3 ze dne 6. 8. 2014 bylo zjištěno, že předmětné zboží uvedené na faktuře ze dne 31. 7. 2014 č. 060340532 bylo dne 6. 8. 2014 vyjmuto z postavení dočasně uskladněného zboží a předáno příjemci. Toto zboží tak bylo nepřímým zástupcem (žalobkyní) odňato celnímu dohledu ve smyslu čl. 203 odst. 1 a 2 celního kodexu, přestože žalobkyně měla dne 6. 8. 2014 všechny doklady potřebné k podání návrhu na propuštění do režimu volného oběhu evidentně k dispozici. Žalovaný navrhuje zamítnutí podané žaloby jako nedůvodné.
6. Vydání platebního výměru (potvrzeného napadeným rozhodnutím) odůvodnil celní úřad především tím, že zboží evidované dodatečně (dne 11. 8. 2014) předloženou fakturou č. 060340532 nebylo uvedeno v původním celním prohlášení, a proto nebylo možné využít opravných prostředků, na jejichž základě by došlo k odstranění tzv. formálně nesprávných údajů rozhodnutí v celním řízení č. 14CZ5100001ELH4XZ3 (tj. rozhodnutí ze dne 6. 8. 2014, kterým celní úřad přijal celní prohlášení a rozhodl o propuštění zboží evidovaného fakturou č. 060340544 do navrženého režimu volného oběhu bez vyměření celního dluhu, a to pro příjemce ASBISC ENTERPRICES PLC se sídlem v L., jehož je žalobkyně nepřímým zástupcem), jak bylo požadováno. Celní úřad dospěl v platebním výměru k závěru, že předmětné zboží podléhající dovoznímu clu tak bylo odňato celnímu

dohledu, čímž došlo ke vzniku celního dluhu podle čl. 203 odst. 1 celního kodexu, podle něhož vzniká celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu jeho odnětím celnímu dohledu. Zboží evidované na dodatečně předložené faktuře č. 060340532 bylo dovezeno na celní území Společenství sice se zbožím propuštěným do režimu volného oběhu (rozhodnutím ev. č. 14CZ5100001ELH4XZ3), nicméně podle celního úřadu bez splnění formalit potřebných k přidělení celně schváleného určení. S ohledem na ustanovení čl. 203 odst. 3 druhá odrážka celního kodexu tak byla jako osoba dlužníka stanovena žalobkyně.

7. Podle obsahu napadeného rozhodnutí žalovaný přezkoumal napadený platební výměr a dospěl k závěru, že námitky uvedené v odvolání a doplněném odvolání jsou nedůvodné. Z těchto podání vyplynuly dvě stěžejní námitky, a to nesouhlas s kvalifikací vzniku celního dluhu podle článku 203 celního kodexu a vyměření DPH žalobkyni. Ze spisového materiálu a platebního výměru je podle žalovaného zřejmé, že zboží uvedené na dodatečně předložené faktuře č. 060340532 ze dne 31.7.2014 – mobilní telefony 1260 ks (PSP5508DUOMETAL), s uvedením celkově fakturované částky 176 236,20 USD, o hrubé hmotnosti 651 kg/vlastní hmotnosti 590,400 kg, bylo uvedeno již v dokladech provázejících dovezené zboží (zásilku) a to v Air Waybill č. 5056851470 ze dne 1. 8. 2014 a tranzitním celním prohlášením ev.č. 14DE330235466033M1, ukončeném dočasným uskladněním uvedeného zboží pod pořadovou položkou č. 28 o hmotnosti 1679 kg (viz souhrnné celní prohlášení 14DE330235466033 ze dne 6. 8. 2014). Žalobkyně jako nepřímý zástupce příjemce zboží, však v návrhu na propuštění zboží do režimu volného oběhu ref. č. 5056851470 ze dne 6. 8. 2014 pouze uvedla zboží uvedené na faktuře č. 060340544 ze dne 1. 8. 2014 (mobilní telefony 2060 ks, PSP850DUOBLACK, fakturovaná částka 186553,60 USD, hrubá hmotnost 1031 kg/vlastní hmotnost 935 kg), kterou předložila k celnímu řízení. Žalovaný souhlasí s tím, že ve smyslu čl. 49 odst. 1 písm. b) celního kodexu, musí být u zboží, na které bylo podáno souhrnné celní prohlášení, formality k přidělení celně schváleného určení splněny do 20 dnů, pokud bylo přepravováno jinak než po moři. Tato skutečnost by v daném případě byla podle žalovaného splněna, kdyby v této lhůtě (pozn. i dne 11. 8. 2014, kdy bylo celnímu úřadu doručeno podání žalobkyně týkající se změny údajů v rozhodnutí v celním řízení ev. č. 14CZ5100001ELH4XZ3 ze dne 6. 8. 2014), bylo možno společně s příslušnými doklady předložit i zboží k celnímu řízení. Tato podmínka však nemohla být podle žalovaného žalobkyní splněna, neboť jak bylo celním úřadem ověřeno a prokázáno, v době výše zmíněného podání již zboží, evidované na dodatečně předložené faktuře č. 060340532 ze dne 31.7.2014, bylo žalobkyní předáno příjemci (viz předložení skladové evidence a potvrzení o doručení zásilky příjemci dne 6. 8. 2014 v 15.00 hod. na adrese Ř.). Žalovaný poukazuje na čl. 865 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů, v němž se uvádí: „*Podání celního prohlášení na určité zboží, každé jiné jednání se stejným právním účinkem a předložení některého dokladu k potvrzení příslušnými orgány se považuje za odnětí zboží celnímu dohledu ve smyslu čl. 203 odst. 1 celního kodexu, jestliže na základě těchto úkonů dotyčné zboží neoprávněně nabylo statusu zboží Společenství.*“. Podle žalovaného lze tedy konstatovat, že dne 6. 8. 2014 nebylo dovezené zboží uvedené na faktuře č. 060340532 ze dne 31. 7. 2014 navrženo žalobkyní jako nepřímým zástupcem k propuštění do režimu volného oběhu a bylo ten den vyjmutu z postavení dočasně uskladněného zboží (viz rozhodnutí celního úřadu o určení dočasného skladu pro opakované ukládání zboží evidenční číslo 09CZ17600DB00018, č. j. 96360-4/2013-510000-11 ze dne 22. 7. 2013) a předáno příjemci. Bylo tak ve smyslu čl. 203 odst. 1

a 2 celního kodexu odňato celnímu dohledu, a tímto okamžikem vznikl celní dluh. Ve smyslu čl. 203 odst. 3 celního kodexu druhé odrážky je dlužníkem každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla nebo si měla být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným na dokladech předložených k celnímu řízení dne 6. 8. 2014, je podle napadeného rozhodnutí nepochybné, že žalobkyně jako nepřímý zástupce měla tyto doklady (Air Waybill, tranzitní celní prohlášení) k dispozici, tedy si byla nebo si měla být vědoma toho, že dodáním zboží, které nebylo propuštěno do režimu volného oběhu, příjemci dochází k odnětí zboží celnímu dohledu, a proto je i dlužníkem.

8. K námitce, že celní úřad pochybil, když vyměřil DPH žalobkyni, nikoli příjemci, s odkazem na chybnou aplikaci zákona o DPH, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že podle ust. § 4 odst. 1 písm. f) zákona o DPH je správcem DPH příslušný finanční úřad. Při dovozu zboží je správcem DPH příslušný celní úřad s výjimkou případů, kdy daňová povinnost při dovozu vzniká plátcí podle ust. § 23 odst. 3 až 5 zákona o DPH. Z ustanovení § 23 odst. 1 písm. h) zákona o DPH vyplývá, že daňová povinnost vzniká rovněž odnětím zboží celnímu dohledu, přičemž z poznámky pod čarou k tomuto ustanovení lze dovodit, že se vztahuje i na odnětí zboží celnímu dohledu podle článku 203 celního kodexu. V ust. § 93 zákona o DPH je uvedeno, že celní úřady vykonávají správu daně podle právních předpisů upravujících správu cla. Podle ust. § 108 odst. 2 zákona o DPH je povinna zaplatit daň osoba, u které vzniká povinnost zaplatit daň podle ust. § 23 odst. 1 písm. d) až h). Podle odst. 3 tohoto ustanovení je osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň daňovým subjektem. Námitku, že *skutečným obsahem podání byla snaha odvolatele (roz. žalobkyně) v nepřímém zastoupení o opravu údajů v rozhodnutí o propuštění zboží do volného oběhu, a sice některých údajů o zboží dle faktury č. 060340532 ve smyslu čl. 78 celního kodexu*, je podle žalovaného nutno odmítnout, neboť podle čl. 78 celního kodexu po propuštění zboží mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta celní prohlášení přezkoumat. Po propuštění zboží mohou celní orgány kontrolovat celní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo následným obchodním operacím s tímž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Podle žalovaného lze celní prohlášení přezkoumat pouze v rozsahu údajů uvedených v předmětném celním prohlášení. Zboží uvedené na dodatečně předložené faktuře č. 060340532 však nebylo obsahem napadeného celního prohlášení (viz kolonka 31,44). Podle čl. 59 celního kodexu musí být veškeré zboží určené k propuštění do celního režimu uvedeno v celním prohlášení pro tento režim. V návaznosti na toto ustanovení může být na žádost deklaranta povoleno, aby opravil jeden nebo více údajů uvedených v přijatém celním prohlášení. Opravou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než na zboží, které v něm bylo původně uvedeno (čl. 65 celního kodexu). S přihlédnutím k uvedenému je podle napadeného rozhodnutí žalovaného zřejmé, že celní úřad vyměřil clo (sazba 0) a DPH podle správného ustanovení a správnému daňovému subjektu, kterým je žalobkyně, která v daném případě vystupovala jako nepřímý zástupce příjemce zboží a stala se dlužníkem podle čl. 203 odst. 3 druhé odrážky celního kodexu. K namítanému porušení zásady legitimního očekávání žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že v případě rozhodnutí celního úřadu č. j. 27591-2/2014-510000-11 se jednalo o zboží, které bylo dovezeno na celní území Společenství (ve společné zásilce) se zbožím evidovaným na tranzitním doprovodném dokladu T1 č. 14DE330233326696M0 ze dne 5.1.2014. Zboží, evidované na tomto tranzitním dokladu, bylo propuštěno do režimu volného oběhu rozhodnutím v celním řízení ev.č.

14CZ5100001BNASTJ2. Po převzetí zboží příjemcem bylo zjištěno, že při vystavování celního prohlášení k propuštění zboží do režimu tranzit došlo k chybě a na dokladu chybí jedna složka dokladů k naloženému zboží. Z tohoto důvodu byla dodatečně předložena faktura, kterou dodavatel zboží zaslal příjemci (Invensys Appliance Controls s.r.o.). S ohledem na výše uvedené byl jako osoba dlužníka stanoven příjemce zboží, který následně podal prostřednictvím zástupce žalobkyně po zjištění, že zboží nebylo přiděleno celně schválení určení, žádost. V případě č. j. 64855-2/2014-510000-11 se jednalo o zboží, které bylo dovezeno na celní území Společenství (ve společné zásilce) se zbožím evidovaným na tranzitním celním dokladu T1 č. 14DE330234407585M6 ze dne 22.4.2014. Zboží, evidované na tranzitním celním dokladu, bylo propuštěno do režimu volného oběhu rozhodnutím ev.č. 14CZ5100001FEB94F4. Po převzetí zboží příjemcem (PLASTIKA a.s.) bylo zjištěno, že při vystavování celního prohlášení k propuštění zboží do režimu tranzit došlo k chybě a na dokladu chybí jedna složka dokladů k naloženému zboží. Z tohoto důvodu byla dodatečně předložena faktura č. 902938827 ze dne 16.4.2014, která se vztahuje na zboží, kterému nebylo přiděleno celně schválené určení. S ohledem na výše uvedené byla podle napadeného rozhodnutí žalovaného jako osoba dlužníka stanovena společnost PLASTIKA a.s., jako faktický příjemce zboží, která následně podala prostřednictvím zástupce společnosti UPS SCS (Czech Republic) s.r.o., po zjištění, že zboží nebylo přiděleno celně schválené určení, předmětnou žádost. V obou výše uvedených případech se jednalo podle napadeného rozhodnutí žalovaného o situace, kdy zboží uvedené na dodatečně předložených dokladech (fakturách) nebylo uvedeno v průvodních dokladech doprovázejících zásilku – tranzitní celní prohlášení, packing list apod. Z toho důvodu byl využit institut vzniku celního dluhu ve smyslu čl. 202 celního kodexu. Vzhledem k tomu, že sazba pro dané zboží byla 0, byla vyměřena po právu a ve správné výši pouze DPH žalobkyni.

II. Soudní přezkum

9. Ve věci samé rozhodl Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem účastníci souhlasili, a to konkludentně ve smyslu ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“).
10. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Věc posoudil takto:
11. Mezi účastníky není v zásadě sporu o skutkovém příběhu, nýbrž o právním posouzení případu.
12. Podle čl. 202 odst. 1 celního kodexu celní dluh při dovozu vzniká protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství, nebo protiprávním přemístěním takového zboží umístěného do svobodného pásma nebo svobodného skladu do jiné části celního území Společenství. Protiprávním vstupem se zde rozumí jakýkoli vstup zboží v rozporu s články 38 až 41 a čl. 177 druhou odrážkou celního kodexu. Podle odstavce 3 tohoto článku jsou dlužníky osoba, která protiprávní vstup zboží uskutečnila,

každá osoba, která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží a byla nebo měla si být vědoma, že tento vstup je protiprávní, jakož i každá osoba, která dotyčné zboží získala nebo držela a která si byla nebo měla být vědoma v době získání nebo přijetí zboží, že vstoupilo protiprávně.

13. Podle čl. 203 odst. 1 celního kodexu celní dluh při dovozu zboží vzniká odnětím zboží podléhajícího dovoznímu clu celnímu dohledu. Podle odstavce 2 téhož článku celní dluh vzniká okamžikem, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.
14. Podle čl. 203 odst. 3 celního kodexu dlužníky jsou osoba, která zboží odňala celnímu dohledu, každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla nebo měla si být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu, každá osoba, která získala nebo držela dotyčné zboží a v okamžiku získání nebo přijetí zboží si byla nebo měla být vědoma, že zboží bylo odňato celnímu dohledu, jakož i případně také osoba, která má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží nebo z použití celního režimu, do kterého bylo zboží propuštěno.
15. Podle čl. 4 odst. 13 celního kodexu se "dohledem ze strany celních orgánů" rozumí obecná činnost těchto orgánů, jíž se zajišťuje dodržování celních předpisů a případně i dalších právních předpisů vztahujících se na zboží podléhající celnímu dohledu.
16. Podle čl. 59 odst. 1 celního kodexu musí být veškeré zboží určené k propuštění do celního režimu uvedeno v celním prohlášení pro tento celní režim.
17. Podle ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o DPH, ve znění účinném v letech 2014 a 2015, je zdanitelné plnění uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká odnětím zboží celnímu dohledu.
18. Městský soud shledal napadené rozhodnutí včetně platebního výměru přesvědčivým a úplným, co se týče shrnutí skutkové stránky věci i jejího právního posouzení. S tímto posouzením a jeho argumenty, jež jsou výše dostatečně podrobně přiblíženy v hlavních bodech obsahu odůvodnění platebního výměru i napadeného rozhodnutí, se zároveň zcela ztotožňuje. Nepovažuje proto za nezbytné je v dalším textu tohoto odůvodnění doslovně opakovat, nýbrž se jen zastavit u odpovědí na stěžejní otázky právního posouzení předmětného celního případu, které shrnují podstatu správného věcného i právního řešení věci orgány celní správy.
19. Nejprve jde o zjištění, které učinily orgány celní správy dne 11. 8. 2014, kdy bylo celnímu úřadu doručeno podání žalobkyně (deklaranta v postavení nepřímého zástupce právnické osoby ASBISC ENTERPRICES PLC) směřující ke změně údajů v již vydaném rozhodnutí ev. č. 14CZ5100001ELH4XZ3 ze dne 6. 8. 2014 s odůvodněním, že příjemce zapomněl dát k proclení ještě jednu fakturu č. 060340532, která byla součástí zásilky. Je třeba připomenout, že deklarant podal dne 6. 8. 2014 celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do režimu volného oběhu pro příjemce ASBISC ENTERPRICES PLC, avšak zboží uvedeného na faktuře č. 060340544. Na postupu celního úřadu, který po propuštění zboží do navrženého režimu rozhodnutím ev. č. 14CZ5100001ELH4XZ3 dne 6. 8. 2014 reagoval tak, že podání kvalifikoval jako žádost o vyměření cla a DPH ze zboží evidovaného dodatečně předloženou fakturou č. 060340532, jež nebylo uvedeno v původním celním prohlášení, a aplikoval institut doměření v souladu s ustanovením čl. 203 celního kodexu, neboť nebylo možné využít v této situaci opravných a dozorčích prostředků k odstranění

tvrzených formálně nesprávných údajů v celním řízení, neshledal městský soud stejně jako žalovaný žádné pochybení.

20. Poukaz žalobkyně na dva jiné konkrétní (podle žalobního tvrzení obdobné) případy, které řešily orgány celní správy jinak, a to vyměřením daně adresovaným příjemci, nikoli nepřímému zástupci (podle čl. 202 celního kodexu), není namístě, jak i dokládá žalovaný v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlením, že se v nich jednalo o situace, kdy zboží uvedené na dodatečně předložených fakturách nebylo uvedeno v průvodních dokladech doprovázejících zásilku. První žalobní bod tak městský soud neshledal důvodným.
21. Důvodným však neshledal ani druhý žalobní bod. Městský soud nevidí důvod ke zpochybnění vysvětlení žalovaného (v napadeném rozhodnutí) k námitce žalobkyně (v odvolacím správním řízení), že celní úřad pochybil, když vyměřil DPH žalobkyni, nikoli příjemci. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně právně přesvědčivě vysvětlil, že
- z ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o DPH, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, vyplývá, že daňová povinnost při dovozu zboží vzniká mj. odnětím zboží celnímu dohledu, tedy i odnětím podle čl. 203 celního kodexu,
 - DPH je povinna podle ust. § 108 odst. 2 zákona o DPH zaplatit osoba, jíž vzniká zaplatit DPH mj. podle zmíněného ust. § 23 odst. 1 písm. h) zákona o DPH a že
 - celní úřady vykonávají správu DPH podle právních předpisů upravujících správu cla (§ 93 zákona o DPH).
22. Žalovaný ani celní úřad v obou stupních správního řízení nijak nepochybili co do skutkového zjištění ani právního zhodnocení. Z tohoto důvodu městský soud přezkum napadeného rozhodnutí včetně platebního výměru uzavírá konstatováním, že žaloba není důvodná. Podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji proto zamítá.

III.

Náklady řízení

23. O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně nebyla v řízení procesně úspěšná. V řízení měl plný úspěch žalovaný, avšak v jeho průběhu mu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžných činností.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. ledna 2018

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu